20/11/2020

“Βλέπεις πώς τον δέσαμε και δεν μπορεί να σε βλάψη;”

/ Ορθόδοξες Προβολές

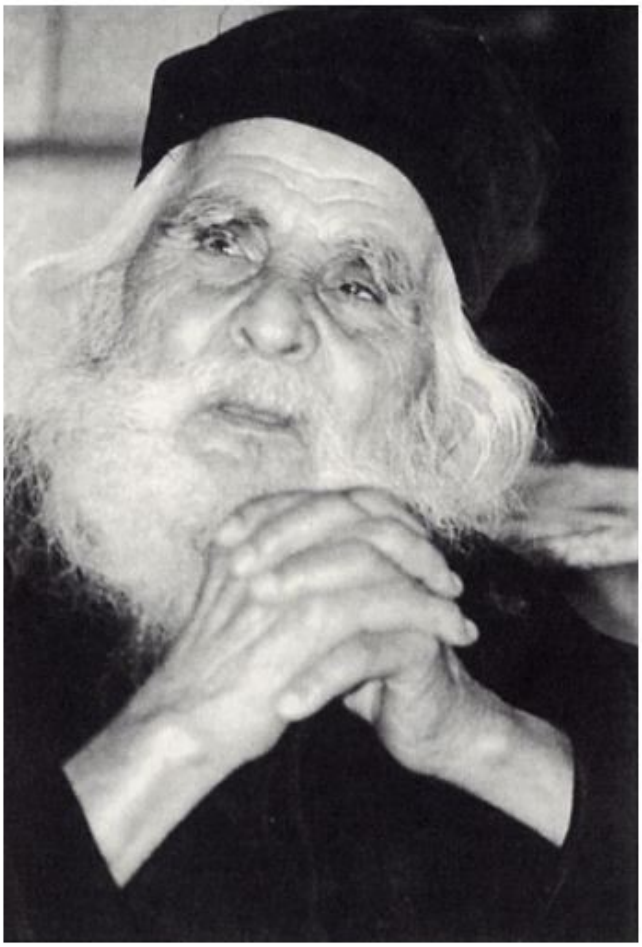

Ο πόλεμος, τον οποίον είχε σχεδόν μονίμως ο ευλαβέστατος αυτός αγωνιστής, ήτο εν είδος λύπης, περίπου ως η μελαγχολία, το οποίον συχνάκις τον ετυράννει, ιδίως όταν ήτο μόνος μετά τον θάνατον του πρώτου γέροντος του, π. Ιωακείμ. Εις τας δύσκολους στιγμάς του, όταν επιέζετο από τον πόλεμον αυτόν και έχανε το θάρρος του, εισήρχετο εις την μικράν του εκκλησίαν και έλεγε το παράπονόν του εις τους προστάτας του Αγίους Αναργύρους, οι οποίοι με κάποιαν ιδικήν των θεωρίαν τον επαρηγόρουν αναλόγως.

«Κάποτε, μάς είπε, πού ήμουν πολύ πνιγμένος από τον πόλεμόν μου αυτόν, πήγα να κοιμηθώ σχεδόν απελπισμένος και εις τον ύπνον μου βλέπω ότι πήγαινα προς το Κυριακόν της Σκήτεως. Όταν βρέθηκα σε κάποιο σημείον στενόν, με τείχη δεξιά

και αριστερά, αισθάνθηκα φόβον πολύν και βλέπω» έξαφνα μπροστά μου στον δρόμον ένα τεράστιο σκύλοι σε μέγεθος υπερφυσικό, ως λέοντα με άγριο βλέμμα και διάθεσιν εναντίον μου. Τότε, τα έχασα κυριολεκτικά: και άρχισα να παρακαλώ τους Αγίους μου να με σώσουν. Δεν πρόλαβα σχεδόν να παρακαλέσω, και στην στιγμήν παρουσιάστηκαν δύο παλληκάρια όλο φώς και δόξα· άρπαξαν το θηρίο αυτό, το έδεσαν με χονδρή αλυσίδα και μου είπανε: «Βλέπεις πώς τον δέσαμε και δεν μπορεί να σε βλάψη; Μη φοβάσαι λοιπόν, αλλά γύρισε στην καλύβη σου και ησύχαζε». Ταυτοχρόνως μου έδωσαν και ένα όμορφο κάτασπρο ψωμάκι, και αμέσως ξύπνησα και ήμουν όλος χαρά.

ΦΩΤΟ: Ο Γέρων Θεοφυλάκτος από τη Νέα Σκήτη (+ 15/28 Ιουλίου 1986)

ΠΗΓΗ: ***Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, Οσίων Μορφών Αναμνήσεις, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 4, β' Έκδοσις, Ιερά Βασιλική και Πατριαρχική Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου Αγίου Όρους, 2003.***